

JESÚS, LA LLUM DEL MÓN

per CATALINA TERRATS I OLIVER, osb

Aquest diumenge coincideix amb la festa de la Presentació del Senyor, que s'anomena tradicionalment *la Candelera*. Se celebra quaranta dies després de Nadal i tanca el cicle nadalenc. El fragment de l'Evangelí que es llegeix avui descriu l'anada de Jesús i els seus pares a Jerusalem per presentar-lo al Temple del Senyor, per complir el que manava la Llei respecte al fill que havia nascut. Els pares de Jesús, com a bons jueus, porten el Nen al Temple per complir la Llei del Senyor, i aquest fet es converteix en un gest profètic: de fet el porten al Temple perquè sigui acollit i reconegut a la casa del seu Pare, com el Salvador que el poble esperava.

El vell Simeó, conduït per l'Esperit del Senyor, se'n va al Temple, i allí acull el Nen Jesús als seus braços. És la figura de la humanitat sencera acollint Aquell que ha vingut a renovar el món. El món vell i el món nou es troben, l'esperança pacient de Simeó s'ha fet realitat en aquest Infant que té als seus braços. D'aquí en neix el seu cant d'acció de gràcies, de plenitud de vida i de joia: «Ara Senyor, diu, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau com li havíeu promès; els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles. Llum que es revelarà a totes les nacions i glòria del seu poble, d'Israel». Jesús és aquesta llum que s'ha fet present al món, com Ell dirà de si mateix.

La Llei del Senyor no és una norma que s'ha de complir, sinó el compromís de viure segons la voluntat del Pare, la resposta al pacte d'amor que Déu ha fet amb el seu poble, un pacte de fidelitat i d'amistat que ha gravat al cor dels homes. En Jesús hi ha la plenitud de la Llei que no és altra que l'amor: Estimar Déu amb tot el cor i amb tota l'ànima, i estimar els altres com a tu mateix, és l'única Llei que pot donar sentit i felicitat al cor humà.

Jesús no és reconegut pels grans sacerdots ni pels mestres de la Llei; els qui l'acullen i el reconeixen com a enviat de Déu, són dos ancians de fe senzilla i cor obert que han viscut la seva llarga vida esperant la salvació que Déu havia promès al seu poble. Simeó i Anna formen part d'una petita resta del poble d'Israel, els *anawim*, gent que no tenen res i que viuen completament confiats en Déu. Esperen de Déu la consolació, l'alliberament i la llum que il·lumini les tenebres en què viu el seu poble i tots els pobles de la terra. Ara l'Esperit Sant els ha fet experimentar que la seva esperança s'ha complert en un Nen, en Jesús. També nosaltres avui, com Simeó i Anna, com els pobres i els senzills, acollim Jesús amb la nostra fe i el nostre cor com a Senyor i Salvador i, guiats per la seva llum, fem camí amb Ell.